

היבט - מצד
כל השון

ספר ומכירת
קדושת א"ת יס"ח
י"א הכרת - ר"ה צ"ח (כ"ה)

גם זהו שאלתם אומרים כי הפך מצליח בו, אלו לא היו נטעים
בו את הנכנים ועושים את כל מלאכת עבודת הפך הדרושה להיכלם - לא חנה מניב
ענבים והנה המעלה המיוחדת הראשונה - היא לעם אשר הוא השגלה ומלב
(העם הנבחר - כמו שמכר בחומר א' אות-צ"ט), ואחרי זה יש גם לארץ חלק במעלה
הזאת, עם המעשים והמצוות התלויות בארץ, שהם געין עבודת הפך
לגורם יולם, שלא הפך המניב ענבים גם במקום אחר - אין עם
ה יכול להדבק בגעין האלקי כי אם בארץ

היבט - מצד
היבט - מצד

הקדמה (שבת ה"א) (ס"ה)

היבט - מצד
היבט - מצד

נשמת האמה והארץ יחדו פועלות את יסוד הויתן, תובעות את תפקידן
(חימוש יעוד), להוציא אל הפעל את עריגת קדשתן, בשנת-שבתון. העם פועל
בכחו הנפשי על הארץ, זרע די מתגלה על ידי השפעתו הרוחנית, והארץ פועלת
העם, להכשיר את תכונתו לפי חפץ חיים אלקיים שלמים בתבניתם.

ארץ-ישראל איננה דבר חיצוני, קנין חיצוני לאומה, רק בתור אמצעי למטרה של התיאגדות הכללית והחזקת קיומה החמרי או אפילו הרוחני. ארץ-ישראל היא חסיבה עצמית קשורה בקשר-חיים עם האומה, חבוקה בסגולות פנימיות עם מציאותה, ומתוך כך אי-אפשר לעמוד על התוכן של סגולת קדושת ארץ-ישראל, ולהציא לפועל את עומק הבהתה, בשום השכלה רציונלית אנושית כ-יאם ברוח ד' אשר על האומה בכללה, בהטבעה הטבעית הרוחנית אשר בנשמת ישראל, שהיא ששולחת את קויה בצבעים טבעיים בכל הארצות של ההרגשה הבריאה, ומורתה היא את זריחתה העליונה על-פי אותה המדה של רוח הקדושה העליונה, הממלאת חיים ונעם עליון את לבב קדושי הרעיון ועמוקי המחשבה הישראלית. המחשבה על-דבר ארץ-ישראל, שהיא רק ערך חיצוני כדי העמדת אגודת האומה, אפילו כשהיא באה כדי לבצר על-ידיה את הרעיון היהודי בגולה, כדי לשמור את צביונו ולאמץ את האמונה והיראה והחזק של המצות המעשיות בצורה הגונה, אין לה הפרי הראוי לקיומה, כי היסוד הזה הוא דעוץ בערך איתן הקודש של א"י. האמוץ האמתי של רעיון היהדות בגולה בא יבא רק מצד עמק שקועו בארץ-ישראל, ומתקות ארץ-ישראל יקבל תמיד את כל תכונותיו העצמיות. צפית-ישועה היא כח-המעמיד של היהדות הגלותית, והיהדות של ארץ-ישראל היא הישועה עצמה.

אין להציא לפועל את עומק הבהתה, בשום השכלה רציונלית אנושית כ-יאם ברוח ד' אשר על האומה בכללה, בהטבעה הטבעית הרוחנית אשר בנשמת ישראל, שהיא ששולחת את קויה בצבעים טבעיים בכל הארצות של ההרגשה הבריאה, ומורתה היא את זריחתה העליונה על-פי אותה המדה של רוח הקדושה העליונה, הממלאת חיים ונעם עליון את לבב קדושי הרעיון ועמוקי המחשבה הישראלית.

ארץ-ישראל (דת חלה)

פרק ז

קדושה בהרחבה

הקדושה שבארץ ישראל היא דוקא זו המלאה עז וגבורה, וביחוד בהרחבה והתפרצות ימה וקדמה צפונה ונגבה, ולפעמים יש שמפני נפלאות גדולתה והרחבתה אינם מכילים אותה ומגיעים לידי נפילה במרה.

ומאחר שתוכן הקדושה בא"י הוא בהרחבה ופריצת כל גבול, לכן בוחלת היא הארץ הזאת ביראח שמים מצומצמת, וביחוד יראת שמים עצובה, חירשת היא דוקא את היראה הגדולה, שכוללת בקרבה המון שפעת מעשים גדולים, והמביאה מרץ רב, עז וגבורת קדש, שמחה רבה ועליזות עמוקה ומושה בגבורה, זהירות, זריזות ונקיות, פרישות, טהרה יחסידות, ענה, יראת חטא וקדושה, הכל בהרמוניה אחת גם יחד, ובלא זה אין הארץ מוצאת את אשרה, אושר העולמים שלה, והיא מתרעמת על הבאים שעריה בתוכן ובצורה של גלות, ובחבליה תזעק: בזאו נא אלי ופקרני בשמחה ובטוב לבב, התאמצן לשחרר אותי מירי זרים, שבעונותיכם ופשעיכם שולחה אמכם, ובנו נא את היכלי, היכל הקדש והמקדש, והדשו בה את שירי הלויים על דוכנם, שירי לד' שיר חדש, תהלתו בקהל חסידים, ישמח ישראל בעושי בני ציון יגילו במלכם" (תהלים קמ"ט א-ב).

אין להציא לפועל את עומק הבהתה, בשום השכלה רציונלית אנושית כ-יאם ברוח ד' אשר על האומה בכללה, בהטבעה הטבעית הרוחנית אשר בנשמת ישראל, שהיא ששולחת את קויה בצבעים טבעיים בכל הארצות של ההרגשה הבריאה, ומורתה היא את זריחתה העליונה על-פי אותה המדה של רוח הקדושה העליונה, הממלאת חיים ונעם עליון את לבב קדושי הרעיון ועמוקי המחשבה הישראלית.